

مقایسه تابش IPL (Intense Pulsed Light) همراه آزیتروماکسین خوراکی با درمان آزیتروماکسین خوراکی به تنهایی در درمان آکنه ولگاریس پاپولوسچولر متوسط تا شدید

مهدی امیرنیا، نیلوف افشاری، داود احمدی ملکی، سعید کاشفی، وحیده آقامحمدی
بخش پوست، بیمارستان سینا، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

مقدمه: آکنه ولگاریس یک بیماری پوستی التهابی مزمن و تضعیف کننده است. معمولاً صورت و کمتر پشت و تنه را درگیر می کند و به دو نوع غیرالتهابی (کومدون) و التهابی (پاپول، پوسچول، کیست و ندول) تقسیم می شود. از علل اصلی بیماری زایی آکنه ولگاریس می توان به موارد زیر اشاره کرد: افزایش تولید کراتین فولیکول، افزایش تولید سبوم و تکثیر پروپیونی باکتریوم آکنه. آکنه-ولگاریس حدود ۸۵٪ جمعیت جوان رادرکل دنیا تحت تأثیر قرار میدهد و حدود ۵-۶ میلیون ویزیت پزشکان را در سال شامل می شود. در کنار مشکلات اقتصادی در درمان آکنه ولگاریس مشکلات روانی ثانویه به اثرات بد زیبایی که باعث کاهش اعتماد به نفس می شود، وجود دارد. درمان های متداول آکنه ولگاریس ممکن است موثر نباشند و همچنین منجر به مقاومت و عوارض جانبی آنتی بیوتیکی شوند. از طرفی به علت عوارض داروها و مدت طولانی درمان، پذیرش بیمار پایین می آید. برای آکنه همیشه نیاز به درمان های جدید وجود دارد یکی از درمان های جدید با تاثیر سریع که استفاده از آن رو به افزایش می باشد، IPL است. درمان های جدید از جمله IPL ممکن است با تاثیر بهتر و سریعتر بودن در شروع عملکرد موجب افزایش امنیت بیماران و کاهش مقاومت آنتی بیوتیکی و عوارض دارویی همراه شوند.

روش کار و مواد: نمونه مورد مطالعه از بین بیماران با آکنه ولگاریس مراجعه کننده به مرکز آموزشی و درمانی تبریز انتخاب و به طور تصادفی به دو گروه کنترل و شاهد تقسیم شدند. به گروه شاهد آزیتروماکسین ۲۵۰ میلی گرم خوراکی به تنهایی و گروه بیمار تحت درمان آزیتروماکسین ۲۵۰ میلی گرم خوراکی همراه IPL تجویز شد. بازه درمانی ۳ ماه بود که IPL به صورت هفتگی برای بیماران گروه کنترل به مدت ۵ هفته انجام شد. تعداد ضایعات التهابی (پاپول و پوسچول) در شروع و اتمام انجام مطالعه به وسیله گرفتن عکس ثبت گردید. معیار بهبودی کاهش تعداد ضایعات بود. بهبود خفیف شامل کاهش ضایعات در حدود کمتر از ۲۰ درصد، بهبود متوسط کاهش ضایعات در حد ۵۹-۲۰ درصد، بهبود نسبتاً کامل کاهش ضایعات در حدود ۶۰-۷۹ درصد و رفع کامل ضایعات شامل کاهش ضایعات بالای ۸۰ درصد بود.

یافته ها: طبق آزمون paired t-test مقایسه گروه اول و دوم بهبودی معنی داری را نشان دادند ($P < 0/05$). مطالعات آماری بیشتر با آزمون t-student بهبودی قابل قبول تر و معنی دارتر گروه اول را نشان داد. از لحاظ میزان بهبود در گروه اول ۴ نفر بهبود متوسط، ۹ نفر بهبود نسبتاً کامل و ۷ نفر بهبودی کامل داشتند. در مقابل بیماران گروه دوم ۱۰ نفر بهبود متوسط، ۷ نفر بهبود نسبتاً کامل و ۳ نفر بهبودی کامل داشتند. بر اساس آزمون کای-اسکوار مقایسه دو گروه از لحاظ میزان بهبودی معنی دار بود. بطوریکه میزان بهبودی بیماران گروه اول از گروه دوم بیشتر بود.

نتیجه گیری: استفاده از لیزر IPL به همراه درمان آنتی بیوتیکی کلاسیک آکنه می تواند در درمان آکنه خفیف تا نسبتاً شدید مؤثر باشد.

واژگان کلیدی: آکنه ولگاریس، IPL (Intense pulsed light)، پریپونی باکتریوم آکنه.